

Không Hề Quan Hệ

Contents

Không Hề Quan Hệ	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	3
4. Chương 4	4

Không Hề Quan Hệ

Giới thiệu

Biên tập: Hà HiThế loại: Đoạn văn, huyền huyền. Câu chuyện về một đạo sĩ gian xảo và bé hồ ly háu ăn. .

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/khong-he-quan-he>

1. Chương 1

Núi không ở cao, có tiên tắc linh.

—— có yêu thì sao?

Tiểu hồ ly ăn quả nho.

Giữa núi không biết khi nào có một tòa đạo quan nho nhỏ nho nhỏ, bên trong có vị chủ nhân tuổi trẻ.

Hậu viện đạo quan được hàng rào thấp thấp vây quanh, có thể thấy rõ ràng bên trong những dây nho quấn chằng chịt trên giàn. Gió thu vừa mới thổi, liền đem ra từng chùm từng chùm nho, trong suốt lóng lánh, mượt mà no đủ, dẫu ở giữa đám lá cây xanh um tươi tốt, quyến rũ động lòng người.

Một cái đầu nho nhỏ xù lông dựng thẳng ở ngoài tường rào, mở to một đôi mắt đen lúng liếng trông mong nhìn sang.

“Tú sắc khả xan.”

Đã quên từ chỗ nào nghe được từ này, tựa hồ là một thư sinh nào đó xa xôi trong trí nhớ. Khi đó y đang hiện thành hình người sờ gà nướng trong bọc của đối phương, bị bắt ngay tại trận, người nọ cầm lấy móng vuốt của y trừng mắt nhìn mặt y, biểu tình vụn vặt nửa ngày bỗng nhiên phun ra một từ như vậy. Tiểu hồ ly không hiểu ý tứ, nghe được từ “xan” chỉ cho là đối phương muốn ăn mình, bị hù đến mức hiện ra nguyên thân quay đầu bỏ chạy.

Hiện giờ bỗng nhiên hiểu được ý tứ của bốn chữ kia, chữ nghĩa của nhân loại quả nhiên bác đại tinh thâm lại hình tượng dễ hiểu, từng chùm từng chùm nho này thoạt nhìn đích xác rất “Tú màu”, rất “Khả xan”.

—— nói như vậy năm đó người nọ quả nhiên muốn ăn mình a...

Người muốn hỏi tiểu hồ ly sao lại ở ngoài tường rào này nhìn? Ai, y không phải chưa từng thử trèo tường mà vào, chỉ là không dự đoán được cái tường kia nhìn qua thì thấp, nhưng y vừa mới nhảy lên, hàng rào kia dường như có sinh mệnh cũng theo đó mà cao lên, khi đó tiểu hồ ly cả kinh, hít một hơi thật sâu rồi lại nhảy lên vài thước, hàng rào cũng theo đó cao lên vài thước, tiểu hồ ly lại nhảy, hàng rào lại cao, lại nhảy, lại cao...

Cái gọi là ma cao một thước, đạo cao một trượng. Tiểu hồ ly ra sức nhảy lên a nhảy lên, trước mắt vẫn là một hàng rào không thể nhảy qua.

Cuối cùng ông trời nhìn không nổi nữa, một đạo thiên lôi đánh xuống, sợ tới mức tiểu hồ ly rơi xuống nhanh như chớp trốn vào trong đám cây cối phát run, cái lỗ tai cũng không dám dựng thẳng lên. Chủ nhân đạo quan mở cửa đi ra nhìn nhìn, dường như có chút đăm chiêu.

2. Chương 2

Ngày hôm sau lại đi xem, trên hàng rào có thêm một cái lỗ nho nhỏ, sát mặt đất, không lớn không nhỏ, vừa vặn đủ một con tiểu hồ ly ra vào.

Tiểu hồ ly trừng mắt nhìn nửa ngày, oán hận mắng câu: “Quả nhỏ kia khẳng định là chua!”

Lời tuy nói như vậy, tiểu hồ ly vẫn mỗi ngày ngồi ở ngoài hàng rào ngóng.

Nếu không nhảy qua được hàng rào, sao không đi cửa chính thử xem? Tiểu hồ ly nghĩ, hóa hình người, tóc đen áo đỏ, một đôi chân trần trắng nõn chuyển động ở cửa đạo quan.

Đi gõ cửa? Gõ cửa xong thì nói cái gì được?

Tá túc?

Đi ngang qua?

“Nhà người ta nấu đồ ăn không gia vị, có thể tá được sao?”

Đang buồn rầu, cửa kia bỗng nhiên kết một tiếng, mở ra.

Chủ nhân đạo quan đi tới, muốn nói là đạo sĩ, nhìn một thân chính khí cũng không giống chỗ nào, khuôn mặt cực kỳ trẻ tuổi, một đôi mắt cười như gió xuân so với lão nhân da mồi râu bạc càng sâu thúy xa xưa.

“Tiểu huynh đệ,”

Người nọ mở miệng, thanh âm như dòng suối róc rách dễ nghe, tiểu hồ ly bị gọi vào lại bị nỗi sợ không rõ nguồn gốc làm co rụt về phía sau.

“Vị tiểu huynh đệ này chính là lạc đường? Sắc trời đã tối muộn, nếu không chê, không ngại thì vào trong nghỉ ngơi.”

“Ta mới không thèm.” Tiểu hồ ly dựng thẳng lưng bước thong dong vội vàng chạy mất.

Vô sự xum xoe, phi gian tức đạo!

Những lời này là nghe chồn nhà hàng xóm nói, chồn nhà hàng xóm lại nghe gà trống thiếu gia dưới chân núi nói, ngày đó khi chồn vác một cái đầu như bánh bao bị gà trống thiếu gia khí thế rào rạt đuổi chạy khắp triền núi, khóc hô hô “Vì sao chứ”, gà trống thiếu gia liền hung tợn quăng lại một câu như vậy.

Mắt thấy quả nhỏ xanh rồi lại đỏ, đỏ lại tím. Ban ngày chủ nhân đạo quan đem ghế dựa bằng trúc vào trong hậu viện, vừa đọc sách vừa tùy tay hái quả nho ăn, bộ dáng rất là hưởng thụ. Tiểu hồ ly trốn ở trong rừng cây bên ngoài nhìn thấy vậy liên tục vẫy đuôi.

— người, người, người, người để lại cho ta một chút!

Rốt cuộc tiểu hồ ly nhịn không được, quyết định đi chui chó — không, lỗ hồ ly.

Thôi, dù sao y vốn chính là một con hồ ly, quản nó cái gì — cái gì — cái gì lẽ cái gì tiết chứ!

3. Chương 3

Một đêm nào đó trăng không tối gió không mạnh, canh giờ trộm đạo, trong núi một mảnh tĩnh lặng. Một bóng đen nho nhỏ men theo triền núi nhảy vào trong rừng, lại men theo trong rừng nhảy đến ngoài hàng rào, ngóc đầu vào trong nhìn ngó. Trong viện không có đạo sĩ, xung quanh cũng không có người quen. Tiểu hồ ly nằm úp sấp rạp người xuống, cái lỗ tai dán trên đầu, nhắm mắt lại nằm sấp chui qua cái lỗ vào trong. Cái lỗ nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, chui vào vừa xinh, chỉ là — như vậy có chút tốn thời gian.

— đây rốt cuộc là cái lỗ tên khốn nào đào vậy?!

Tiểu hồ ly hướng bên trong cọ a cọ, người phải nhìn từ phía sau nha, có thể thấy một con hồ ly lông rậm rạp rồi bù đang vung vẩy cái đuôi.

Thật vất vả tiến vào được, tiểu hồ ly đến lông cũng không kịp để ý lao thẳng về phía cây nho.

— a a quả nhiên một chút cũng không chua!

— ngọt quá ngọt quá!

— có phải rất chín hay không, đã chín ra vị rượu rồi?

— nhưng mà vị rượu cũng rất thơm a!

— không thể ở lại nữa, ăn xong quả này thì đi!

— ăn xong quả này thì đi!

— ăn xong quả này thì đi...

— ăn xong quả này...

Cuối cùng một con hồ ly nằm sấp dưới cây nho, ánh mắt mê ly liếm móng vuốt, lại lật người qua, lộ ra cái bụng xù lông, cái đuôi thỏa mãn miến cưỡng phẩy trên mặt đất.

Nghe thấy tiếng mở cửa, tiếng bước chân, hồ ly uốn éo đầu, bên người dừng một đôi chân, thuận theo nhìn lên, thấy khuôn mặt trẻ tuổi, đôi mắt cười như gió xuân.

Tiểu hồ ly cố gắng mở to hai mắt chớp chớp, bỗng nhiên tức giận bản thân rơi xuống thế hạ phong, bất tri bất giác hiện ra nhân thân. Y đầu văng vất, một đôi lỗ tai làm thế nào cũng biến không xong, gấp đến độ dùng móng vuốt liều mạng cào.

Nghe thấy tiếng cười khê: “Hồ ly ăn nho làm bản thân say khướt, thật sự là bình sinh ít thấy.”

“Ta mới không say!”

“Hử?”

“Ta là! Ta là...” Tiểu hồ ly không thể không biết xấu hổ nói ra mình là ăn no.

“Người suốt ngày ở bên ngoài nhìn cây nho của ta...”

4. Chương 4

Tiểu hồ ly vội vã cắt ngang hẳn: “Vậy người còn không phải suốt ngày cứ nhìn ta!” Y chịu không nổi ánh mắt nhìn xuống của đối phương, cũng bất chấp cái lỗ tai, vội vàng chống mặt đất muốn đứng dậy, lại không thành công.

Dây nho uốn lượn, không biết khi nào quần đến, một vòng một vòng, dịu dàng lại cứng cỏi, kéo thế nào lôi thế nào cũng tránh không được giẫy không ra.

Khuôn mặt trước mắt kia bỗng nhiên phóng đại, đối phương cúi người xuống, ngón tay hơi lạnh nhẹ nhàng xẹt qua mặt y, thuận theo tóc đi xuống.

“Làm gì!” Tiểu hồ ly sợ hãi kêu ra tiếng, muốn lui lại bị quần chặt, lại không có nơi trốn, chỉ phải kêu to: “Người, người đừng sờ loạn lông của ta!”

Lại là vài tiếng cười khẽ, như gió nhẹ phất qua ngọn cây. “Người ăn quả nho của ta, có phải nên trả chút gì đó hay không?”

Tiểu hồ ly không trả lời, ngơ ngác nhìn khuôn mặt ngày càng dựa gần. Y vẫn là lần đầu tiên nhìn gần người này như vậy, dưới ánh trăng sáng ngời, người nọ có hình dáng vô cùng dễ nhìn, một đôi mắt như mặt hồ chứa hàng vạn hàng nghìn ánh sao dưới bóng đêm, róc rách mệnh mệnh.

“Người ——” tiểu hồ ly nhìn thấy cặp mắt kia, kim lòng không đậu thì thào, “Người nhìn còn đẹp hơn quả nho.”

... Thật sự là không sợ chết nha...

Sau đó (nhanh như vậy), người nọ nằm ở dưới cây nho, tóc xỏa áo mở, lưỡi nhác ôm vào tiểu hồ ly, hỏi: “Muốn bước vào nhà hay không?”

Mái tóc đen nhánh của tiểu hồ ly xỏa ở trước ngực người nọ, làn da trắng nõn lộ ra ửng đỏ, một đôi mắt long lanh nước có vẻ ủy khuất nhìn nhìn chỗ này, lại xem xem chỗ kia: “Không có lời, không có lời.”

“Hử?”

“Ta muốn ăn hai chùm nho nữa!”

“...”

“Vậy, một chùm được chưa?”

_____ The end _____

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/khong-he-quan-he>